



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. SS. Scripturæ intempestivis appellationibus obnuntiantes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

tione, terrent. Non loquor, inquam, de istis tam manifestè delinquentibus: de illis loquor, qui se ipsos innocentes, aduersarios iniuriosos, nec iam, in rebus minimis, aut puerilibus, sed in maximis iniuriosos arbitrantur. His ipsis, aio, admodum esse periculosum, si Sanctorum illas citationes velint imitari; cum ipsorum nec comperta sit sanctitas; nec certa innocentia; nec iudicium ab errandi periculo liberum; nec sine cæco sui amore affectus; quo tenebras offundente, non possunt videre veritatem; sed vel latentem gloriam, vel tacitam vindictam sectantur. Habent illi multa alia innocentiae suae præsidia; habent amicos; habent magistratus; habent patrocinium veritatis, quæ semper tandem erumpit in lucem: & si hæc desint, habent asyllum orationis; habent auxilia Diuorum; habent, vno verbo, Deum; qui ait: *Mihi vindicta, & ego retribuam. Et iterum: Quia iudicabit Dominus populum suum.* Illi igitur relinquendum est officium iudicandi, diæque illa expectanda, non præscribenda; formidanda, non desideranda.

Qua de causa Amos eiusmodi appellationes interdicere videtur, cum ait: *Vae desiderantibus diem Domini: ad quid eam vobis? dies Domini ista, tenebra & non lux.* Dies Domini, consueta scripturæ phrasi, diem iudicij seu vniuersalis & extremi, seu singularis, quod in morte vniuscuiusque peragitur, designat. Eam itaque diem, in vindictam inimicorum desiderantibus, *vae* intonat Propheta, qui & addit: *dies Domini ista tenebra, & non lux;* quia obsecurum, minimèque clarum est, quando futura sit; qua enim hora non putabitur *filii hominis veniet;* qui non voluit, esse nostrum, *nosse tempora & momenta, quæ Pater posuit in sua potestate.* Temerarium igitur est, sine peculiari instinctu, aut graui causa, diem certum velle nosse, & quod plus est, alteri velle dicere, ac designare, quo sit iudicandus. In Iudicis, non in actoris arbitrio tempus iudicandi est relinquendum. Quod se fecisse Ieremias gloriatur illis verbis: *Ecce ipsi dicunt ad me: Vbi est verbum Domini? veniat. Et ego non sum turbatus, te pastorem sequens: & diem hominis non desideravi, tu scis. Quod egressum est de labijs meis, relictum in conspectu tuo fuit.* Gaudebat scilicet in sinu suo, & gratulabatur conscientiae suae Ieremias, iniquissimo regis Sedeciae odio vinculis & morti addictus, quòd tyranno diem, apud diuinum tribu-

Hebr. 10.30

Deut. 32.35

V.

Amos. 5. 18.

Luc. 12.40.

Actor. 1.8.

Ierem. 17.

15.

tribunal, non dixerit, sed cum libero summi Iudicis arbitrio reliquerit iudicandum.

V I.

Ad eandem patientiam nos dirigunt doctrina & exempla Christi ac Sanctorum. Doctrina enim eius non est, vt oremus, *Matth. 6. 12. Voca ad iudicium, & plecte inimicos nostros: sed: Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.* Quo modo dimittit, qui aduersarium ad iudicem mittit? Non est hoc dare veniam, sed exigere pœnam. Aliud præceptum scripsit nobis Magister.

Matth. 5. 44. noster: Diligite inimicos vestros, inquit, benefacite his, qui oderunt vos: & orate pro persequentibus & calumniantibus vos. Citare illos ad iudicium, non est, pro illis, sed contra illos orare; non illos diligere; non benefacere, sed velle mori, sed velle illos iudicari & damnari, sed velle illis iustitiam diuinam immittere, non misericordiam impetrare. Quod etiam Apostolus gentium vetuit illis

1. Thessal. 5. 15. verbis: Videte, ne quis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est, sectamini in inuicem, & in omnes. Contrarium profusè faciunt, qui iustissimam talionis legem existimantes, non bonum pro malo, sed malum pro malo, dentem pro dente, mortem pro morte reddere, Paulo reclamante, petunt, formidando Dei decreto, inimicos suos è medio tolli, atque ad Tartareos ignes condemnari.

VII.

Si quis exempla vult imitari habet sanè exempla, atque in primis ipsius Dei. Quamobrem Christus, cum dixisset: *orate pro persequentibus & calumniantibus vos, statim exemplum subiungens dixit: ut sitis filij Patris vestri qui in calis est: qui solem suum oriri facit super bonos & malos: & pluit super iustos & iniustos.* Sedet, in cælis, Deus, & audit quotidie homines sibi maledicentes, impiòsque dirissimè conuiciantes ac blasphemantes; & noua semper scelerata excogitantes, quantumque in ipsis est, giganteo ausu, diuinam maiestatem è cælo deripere conantes: audit ista, & videt, & patitur. Quid dico patitur? cum habeat potestatem mittere in gehennam, & missis è nube fulminibus, tales exterminare; sustinet illos, *solem suum oriri facit* illis, pluuiam mittit, vt terra, ad eos alendos irrigetur: nec hoc tantum facit, sed etiam mittit illis angelos suos, qui eos in viam, atque ad æternæ gloriæ semitam reducat. Pulcherrimè aureum illud os: *At, inquires, calumniam passus sum, & ferre iubet aquanimiter, & quo modo potero? Facillimè profecto, si tantum in calum respicias. Cogita quòd, illic super Cherubim sedenti*

S. Chrysof.
hom. 78.

At, inquires, calumniam passus sum, & ferre iubet aquanimiter, & quo modo potero? Facillimè profecto, si tantum in calum respicias. Cogita quòd, illic super Cherubim sedenti